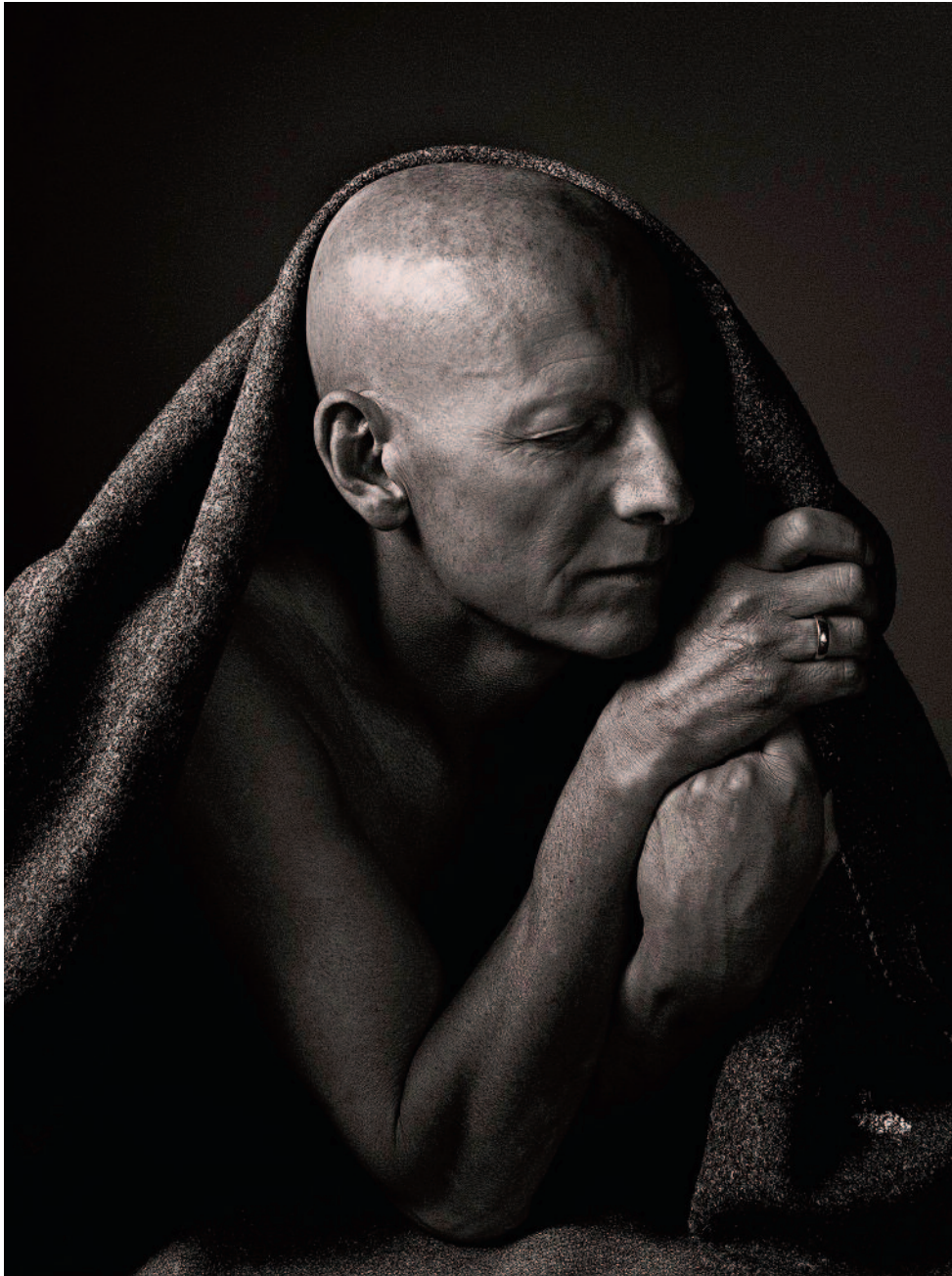

GEBORGEN

Fotograaf Dirk Lambrechts vat een ziel onder een WOII-deken

PORTRET

JIMMY NELSON

BRITS FOTOGRAAF (51) DIE WERELDBEROEMD WERD MET *BEFORE THEY PASS AWAY* (2014), ICONISCHE BEELDEN VAN STAMMEN OP DE RAND VAN VERDWIJNING. *HOMMAGE TO HUMANITY* (NAJAAR 2018) IS EEN INTERACTIEF VERVOLG OP DAT THEMA EN WERKT MET APPS, 360° FILMS, INFOGRAPHICS EN INTERVIEWS.

tekst LENE KEMPS

“Pas was hier een jongetje van zeven dat de app uitprobeerde die bij mijn laatste boek hoort. Het gaat niet meer alleen om foto's, maar je kunt via een virtualrealitybril ook de ontmoetingen meemaken. Die jongen vond die ervaring fantastisch, zo'n stam die rond hem danste. Die wilde niet meer mee met zijn ouders. Hij voelde zich veilig, zei hij. Op dat moment was voor mij de cirkel rond. “Op mijn zevende stuurden mijn ouders me naar een kostschool in Engeland. Tot dan had ik in Afrika geleefd, blootsvoets en avontuurlijk. Ik kon niet lezen en schrijven, maar wel vuur maken en een kano bouwen. Op die kostschool werd ik meteen het mikpunt van spot. Ik was anders, ze noemden me dom en arm. Er waren 1.000 jongens op die school en 400 priesters. Misbruik was altijd aanwezig, maar meer nog dan de lichamelijke horror herinner ik me de angst. De voetstappen op de gang, de man die je in het donker komt halen. Stopt hij aan jouw bed, of bij iemand anders? Wat doe je met zulke herinneringen? Je graaft een put, stopt ze erin en giet er beton op. Ik klaag niet, het had erger kunnen zijn, maar het heeft me gevormd. Ik ben lang bezig geweest met het verwerken van pijn. Op de vlucht voor pijn ben ik oorlogsfotograaf geworden, om omringd te zijn door meer ellende dan ik zelf had meegemaakt. “Door een fout behandelde ziekte verloor ik op mijn zestiende al mijn haar. In mijn ogen maakte dat me enorm lelijk. Alweer anders dan alle anderen. Uit het boek *Kuifje in Tibet* wist ik dat daar meer kale mensen woonden, dus daar wilde ik naartoe. Het werd de plaats waar ik mezelf vond, waar ik me geliefd voelde. “Op *Before They Pass Away* kreeg ik de kritiek dat ik de stammen te veel romantiseer, dat ik hun echtheid niet respecteert. Dat doe ik juist heel erg. En vanuit dat gevoel wil ik hen fotograferen alsof ze op de cover van *Vogue* staan. Ik wil hen mooi, sterk en bijzonder maken. Ik verstop me niet achter mijn camera, een oud toestel met lange sluitertijd, ik stel me net heel open en kwetsbaar op. Ik benader hen met nederigheid en krijg waardering terug.”

jimmynelson.com

visagie grooming ELKE BINNEMANS VOOR SISLEY PARIS